

Mama

Hegemonicon

Prin bordeie de nuiele
cerul m-a făcut femeie.
Noaptea mă horesc cu iele
și ma-nvârt pe un călcâi pân'
la luna cea holteie.

Avea Dumnezeu la început o cheie.
La început, duhul meu a fost scânteie.
Apoi m-a înfășat mama ca pe-o crisalidă
în pântecul cel tainic de silfidă.
Ca într-un ceainic cu frunze de leac aburind
locuia mama în bordeiul de bălegar și de paie.
Când făcea baie turnând apă bălaie cu urciorul
simțeam cum aburul îmi taie somnul
din lavra cugetării ca să licăr.

Ceainicul din care sorbea mama fieruri de anotimpuri
avea o fereastră către un copac cu o singură frunză
dar mai multe limburi.

Îmi cânta mama, dar nu de leagăn, ci de aripi cu pliuri,
de aripi din perle pisate, de zbor ce sună a carilon.
O pereche de mierle înfasura în tifon cântul mamei
despre odiniori și odihnitori umeri
zburându-l departe, departe...

Prin bordeie de nuiele
Cerul m-a făcut femeie.
Noaptea mă horesc cu iele
și ma-nvârt pe un călcâi pân'
la luna cea holteie.

Pentru că mama nu avea umeri;
doar pântec cu răzoare, coama și glasul
de chema cu pricesne
măscăriciul la vatra aprinsă cu soare.
Punea pitulici pe plită și lapte de capră
fierbea mama în tuci
de-mi zvâcneau aripile năuci
să iasă pe uluci.

Am străpuns cu aripile-mi țărâna mamei
cântându-i doina ca o zmeie:
Prin bordeie de nuiele

POEZII ONLINE

Cerul m-a făcut femeie.
Noaptea mă horesc cu iele
și ma-nvârt pe un călcâi pân'
la luna cea holteie.